

— Priteisti iš Tarybos Jungtinės Karalystės šioje byloje patirtų išlaidų atlyginimą.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmasis ieškinio pagrindas: Tarybos sprendimas 2013/52/ES prieštarauja SESV 327 straipsniui, nes juo leidžiama įvesti finansinių sandorių mokestį (FSM), sukelsiantį padarinius už susitariančiųjų valstybių teritorijos ribų, o tai pažeis nedalyvaujančių valstybių kompetenciją, teises ir pareigas.

Antrasis ieškinio pagrindas: Tarybos sprendimas 2013/52/ES neteisėtas, nes juo leidžiama įvesti FSM, sukelsiantį padarinius už susitariančiųjų valstybių teritorijos ribų, o to negalima pagrįsti tarptautine paprotine teise.

Trečiasis ieškinio pagrindas: Tarybos sprendimas 2013/52/ES prieštarauja SESV 332 straipsniui, nes juo leidžiamas tvirtesnis bendradarbiavimas FSM srityje, o tai neišvengiamai sukels nedalyvaujančioms valstybėms išlaidų.

(¹) OL L 22, p. 11

2013 m. balandžio 19 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Byla C-211/13)

(2013/C 171/45)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama W. Mölls ir W. Roels

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad, priėmusi ir palikusi galioti nuostatas, pagal kurias apskaičiuojant paveldimo ir dovanojamo turto mokestį už Vokietijoje esantį nekilnojamąjį turtą taikoma tik maža neapmokestinamoji suma, jei dovanotojas ar palikėjas ir įgijėjas paveldėjimo ar dovanojimo momentu gyveno kitoje valstybėje narėje, ir gerokai didesnė neapmokestinamoji suma — jei bent viena iš abiejų šalių tuo momentu gyveno Vokietijoje, Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal SESV 63 straipsnį.

— Priteisti iš Vokietijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paveldimo ir dovanojamo turto apmokestinimas Vokietijos teisės aktuose sumažinamas dėl palyginti didelių neapmokestinamųjų sumų, nustatytų pirmiausia paveldėjimų ir dovanojimų tarp sutuoktinių, tėvų ir vaikų bei tam tikrų artimųjų atveju. Tačiau šios didelės neapmokestinamosios sumos taikomos, tik jei Vokietija įgyvendina neribotą teisę apmokestinti, o turint ribotą teisę apmokestinti taikoma tik maža, vienodo dydžio neapmokestinamoji suma. Pagal kriterijus, kuriuos Teisingumo Teismas įtvirtino Sprendime *Mattner* (¹), šios taisyklės nesuderinamos su SESV 63 straipsniu.

(¹) 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimas *Mattner*, C-510/08, Rink. p. I-3553, 2010.

2013 m. balandžio 23 d. Acron OAO, Dorogobuzh OAO pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. vasario 7 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-235/08 Acron OAO ir Dorogobuzh OAO prieš Europos Sąjungos Tarybą

(Byla C-215/13 P)

(2013/C 171/46)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantės: Acron OAO, Dorogobuzh OAO, atstovaujamos advokatų B. Evtimov, E. Borovikov, solisitoriaus D. O'Keefe

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos Taryba, Europos Komisija, Fertilizers Europe

Apeliančių reikalavimai

Apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

— Panaikinti 2013 m. vasario 7 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Acron OAO ir Dorogobuzh OAO prieš Europos Sąjungos Tarybą* byloje T-235/08;

— Galutinai išspręsti ginčą ir panaikinti 2008 m. kovo 10 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 236/2008, baigiantį importuojamo Rusijos kilmės amonio nitrato antidempingo muito dalinę tarpinę peržiūrą pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96 11 straipsnio 3 dalį (¹), tiek, kiek jis susijęs su apeliantėmis;

— Nurodyti Tarybai padengti bylinėjimosi išlaidas Teisingumo Teisme ir Bendrajame Teisme, įskaitant apeliančių bylinėjimosi išlaidas abiejuose procesuose;

— Nurodyti įstojusiai į bylą šaliai *Fertilizers Europe* padengti savo bylinėjimosi išlaidas Bendrajame Teisme ir savo bylinėjimosi išlaidas, jei nuspręstų įstoti į bylą Teisingumo Teisme, bei padengti visas su šiuo (šiais) įstojimu (įstojimais) susijusias apeliančių išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas:

- Neteisingai aiškinto Pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos pirmą sakinį ir todėl atitinkamą Susitarimo dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos, esančio Pasaulio prekybos organizacijos sutarties 1A priede, VI straipsnio įgyvendinimo, (toliau — Susitarimas) 2.2.1.1 straipsnio pirmos pastraipos nuostatą;
- Patvirtino Pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 3 dalies ir todėl Susitarimo 2.2 straipsnio klaidingą aiškinimą ir pažeidimą;
- Neteisingai teisiškai vertino Pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 5 dalies ir 2 straipsnio 7 dalies b punkto santykį ir todėl patvirtino klaidingą Reglamento (EB) 1972/2002 3 ir 4 konstatuojamųjų dalių, todėl ir 2 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos antro sakinio aiškinimą, ir neužtikrino, kad pastarasis aiškinimas ir (ar) nuostata atitiktų Susitarimą.

(¹) OL L 75, p. 1

2013 m. balandžio 23 d. Acron OAO pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. vasario 7 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-118/10, Acron OAO prieš Europos Sąjungos Tarybą

(Byla C-216/13 P)

(2013/C 171/47)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Acron OAO, atstovaujama advokatų B. Evtimov, E. Borovikov, solisitoriaus D. O'Keefe

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos Taryba, Europos Komisija, *Fertilizers Europe*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. vasario 7 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-118/10, *Acron OAO prieš Europos Sąjungos Tarybą*;
- priimti galutinį sprendimą dėl ginčo esmės ir panaikinti 2009 m. gruodžio 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1251/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1911/2006, nustatantį galutinį antidempingo muitą importuojamiems, *inter alia*, Rusijos kilmės karbamido ir amonio nitrato tirpalams (¹), kiek jis susijęs su apeliante;
- nurodyti Tarybai padengti bylinėjimosi Teisingumo Teisme, taip pat Bendrajame Teisme išlaidas, įskaitant apeliančių išlaidas abiejose instancijose;
- nurodyti įstojusiai į bylą šaliai *Fertilizers Europe* padengti savo pačios bylinėjimosi Bendrajame Teisme išlaidas, taip pat bylinėjimosi Teisingumo Teisme išlaidas, jeigu ji įstotų į bylą Teisingumo Teisme, ir padengti visas apeliančės išlaidas, patirtas dėl jos įstojimo.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas:

- neteisingai išaiškino Pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 5 dalies pirmą pastraipą ir atitinkamą Sutarties dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo, esančios Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties 1A priede, (ADA) 2.2.1.1 straipsnio pirmos pastraipos nuostatą;
- vadovavosi klaidingu teisės aiškinimu ir pripažino, kad pažeista Pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 3 dalis bei atitinkama ADA 2.2 straipsnio nuostata;
- neteisingai teisiškai įvertino santykį tarp Pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 5 dalies antro sakinio ir jo 2 straipsnio 7 dalies b punkto, todėl klaidingai teisiškai išaiškino Reglamento (EB) 1972/2002 (²) 3 ir 4 konstatuojamąsias dalis bei atitinkamai 2 straipsnio 5 dalies antrą sakinį ir neužtikrino šios nuostatos aiškinimo suderinamumo su ADA;
- pripažino, kad pažeistas Pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktas ir padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

(¹) OL L 338, p. 5.

(²) 2002 m. lapkričio 5 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1972/2002, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 305, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 132).